

בית משפט השלום ירושלים
א 10251/05
עזרון המנוחה ג. מדינת ישראל

ת. פתיחה: 16/10/05 סדר דין: רגיל
מספר חיה קדוש: 19241-10/05

בית המשפט השלום בירושלים

מספר שבו:

1. עזרון המנוחה _____ עגרמי ת.ז. _____
2. _____ עגרמי ת.ז. _____
3. _____ עגרמי ת.ז. _____
4. _____ עגרמי ת.ז. _____
5. _____ עגרמי ת.ז. _____
6. _____ עגרמי ת.ז. _____
7. _____ עגרמי ת.ז. _____
8. _____ עגרמי ת.ז. _____

כולם משכונת "אל-סלאם", רפיח

ע"ש ב"כ עוה"ד מוחמד דחלה ו/או
סוהאד חמוד ו/או סעיד זקה ו/או
טאלח דחלה מרחי אבן בטוטה 4 ת.ד.
1342 ירושלים 91013
טל: 02-6274070/1; פקס: 02-6274060
Dahleh@bezeqint.net

התובעים

- נגד -

1. מדינת ישראל
2. צבא הגנה לישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
עוזי חסון 4, ירושלים
טל: 02-6208177/8, פקס: 02-6222385

הנתבעים

מחוז התביעה: נזקי גוף
סיוע התביעה: להערכת ביהמ"ש

כתב התביעה

1. התובעים בתביעה זנו יהיו מיוצגים על-ידי ב"כ לעיל מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר (להלן: המוקד), אשר כתובתם להמצאת כתבי-דין תהיה כנ"ל.
2. הטענות הנטענות בתביעה זו יהיו משלימות ו/או חלופיות ו/או מצטברות, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.

הנדרשים:

3. התובע מס' 1 הינו עזרון המנוחה _____ עגרמי ת.ז. _____ ילידת 1/5/1973, תושבת שכונת "אל-סלאם", רפיח (להלן – המנוחה). המנוחה הייתה נשואה והיא הייתה אחריה בעל (התובע מס' 2) ו-3 ילדים ופעוט (התובעים מס' 3-6).
4. התובע 2 הינו בעלה של המנוחה, יליד 28/3/1969. יצוין כי הנ"ל נפגע אף הוא באירוע דן. משום כך, הוא תובע בתביעה זו, הן בתור יורש ותלוי במנוחה, והן בתור מי שנפגע בעצמו

באירוע ונגרמו לו נזקי גוף ישירים. רצ"ב העתק מתעודת הזהות ומהספח, שבו מופיעים פרטיהם של התובעים 3-6 ופרטי המנוחה, ומסומן **הנספח א'**.

5. התובעת 3 הינה בתה של המנוחה, ילידת 15/12/1997, והיא הייתה בת 6 בעת קרות האירוע שגרם למות אמה.

6. התובע 4 הינו בנה של המנוחה, יליד 17/1/2000, והוא היה בן 3 בעת קרות האירוע שגרם למות אמו.

7. התובע 5 הינו בנה של המנוחה, יליד 19/2/2001, והוא היה בן 2 בעת קרות האירוע שגרם למות אמו.

8. התובע 6 הינו בנה של המנוחה, יליד 7/9/2003, והוא היה אך בן חודשיים בעת קרות האירוע שגרם למות אמו.

9. התובע 7 הינו גיסה של המנוחה, אחיו של התובע 2 יליד 2/4/1972. תובע זה נפגע באירוע נשוא התביעה ולו נגרמו נזקים כמפורט להלן.

10. התובע 8 הינו גיסה של המנוחה, אחיו של התובע 2 יליד 16/12/1975, הוא נפגע באירוע ונגרמו לו נזקים כמפורט להלן.

11. הנתבעת 1 (להלן: **הנתבעת**), מדינת ישראל, הינה והייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו האחראית ו/או המפקחת ו/או בעלת השליטה ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולותיו ו/או מחדליו של הנתבע 2 (להלן: **הנתבע**) ו/או של החיילים הפועלים בשורותיו, ו/או אנשי כוחות ביטחון אחרים של הנתבעת אשר פעלו באזור שכונת "אל-סלאם" שברפיח, וכן האחראיות על פעולותיהן של רשויות החקירה ואכיפת החוק ובכלל זה הפרקליטות הצבאית והמשטרה הצבאית החוקרת (להלן **רשויות החקירה**).

12. כל טענה שתיוחס בכתב תביעה זה לאותם כוחות בטחון ו/או חיילי צה"ל, תראה כמיוחסת גם לנתבעים ביחד ולחוד מכוח תורת האורגניזציה ו/או האחריות השילוחית ו/או מכוח יחסי עבודה ו/או מכוח ההיתר שנתנו הנתבעים למעשיהם של אותם כוחות בטחון ו/או מכוח אישורם למעשים אלה.

תוכנית המקרה:

13. בלילה שבין 17-18/10/2003, בסמוך לשעה 2:30 לפנות בוקר, חשה המנוחה, _____, געירמי, שילדה אך חודשיים לפני כן את בנה עלי (התובע 6), בכאבים עזים בבטנה. בן זוגה (התובע 2) ביקש לפנותה לקבלת טיפול רפואי. בוי הזוג ירדו לכיוון מכוניתנו, אשר חנתה במגרש החניה הצמוד לביתם, הנמצא בשכונת "אל-סלאם" ברפיח כאמור. כשעמדו לפתוח את דלת המכונית, נפתחה לעברם אש חיה שנורתה ע"י כוח של צה"ל (הנתבע 2)

שהיה בקרבת מקום בצידה הדרומי של השכונה. הירי שבוצע לעבר בני הזוג היה פתאומי, ללא אזהרה מוקדמת.

14. לשמע קול הירי, נזעקו שני אחיו של הבעל (התובעים 7 ו-8) וניסו להגיש עזרה לבני הזוג שנפצעו, ע"י הסעתם לבי"ח. כשהמכונית החלה לנסוע, שוב נפתחה אש לעברם וגרמה להם פגיעות ישירות כפי שיפורט להלן. התרחיש המתואר לעיל יקרא להלן: "האירוע".

15. כעבור זמן מה, פונו הנפגעים לביה"ח אבו יוסוף-אלנג'אר ע"י אמבולנס, משם הם הועברו לבית החולים האירופאי בעזה. המנוחה הגיעה לבית החולים במצב אנוש ונפטרה זמן קצר לאחר מכן. בעלה נפגע מרסיסים בחזהו, ביד שמאל, במרפק יד שמאל ובאיברים אחרים, פגיעות אשר אילצו ומאלצות אותו לקבל טיפולים רפואיים ופסיכותרפיים רבים. התובע 7 נפגע מהירי בצווארו, בבטנו ובאיברים נוספים. התובע 8 נפגע ברגלו ובשוק ימין כתוצאה מהירי.

16. מותה של המנוחה נקבע כאמור מיד עם הגיעה לביה"ח האירופאי בעזה. בדו"ח הרפואי מבית החולים ובתעודת הפטירה צוין כי סיבת המוות הינה פגיעה ישירה של כזרר ירי בחזה ובאיברים אחרים בגוף. המנוחה הגיעה כשהיא מונשמת דרך הצוואר בעזרת צינור. בנוסף, היא הגיעה ללא דופק, הרופאים ביצעו בה הווייאה אך ללא הועיל, ונשאר רק לקבוע את מותה. העתק דו"ח רפואי מבי"ח ותעודת פטירה, מצ"ב ומסומנים כנספח 1'ג-2'ב בהתאמה.

17. בעלה של המנוחה נפגע אף הוא כאמור, ופגיעותיו מפורטות בדו"ח הרפואי המצ"ב. מביה"ח אובחנו אצלו סימני ירי בזרוע השמאלית, יחד עם נפיחות, ובנוסף פגיעה בלסת ימין. בצילום רנטגן התברר כי קיים שבר בזרוע זו, ורסיסים של מתכת חדרו לבית החזה. הני"ל עבר שטיפה של הפצעים, והזרוע השבורה חוזקה בתמיכה חיצונית. גם הפצע שבחזה נבדק ע"י הכירורגים. ביום 8/11/2003 הוא שוחרר מביה"ח והומלץ לו על המשך טיפול במרפאת חוץ אורטופדית. התובע 2 אף הופנה למחלקת ניתוחים פלסטיים לצורך הטיפול בצלקת בלסת. העתק של הדו"ח הרפואי הני"ל ומסומן כנספח ג'.

18. התובע 7 שנפגע באירוע הובהל כאמור לאותו בית חולים. מהדו"ח הרפואי המצ"ב עולה כי הוא הגיע כשהוא טובל מפצעי כניסת קליע בצוואר מצד שמאל ופצע יציאה מצד ימין של הצוואר. בדו"ח צוין כי הקליע קרע את השרירים האחוריים של הצוואר, נמצאו רסיסים בצד הימני האחורי של הבטן ורסיס בכליה הימנית. העתק מהדו"ח הרפואי מצ"ב ומסומן כנספח ד'.

19. גם התובע 8 נפגע באירוע הני"ל. הוא הגיע לביה"ח, ושם אבחנו הרופאים פצע כניסה ויציאה של קליע בשוק רגל ימין, דבר אשר גרם לדימום רב, נפיחות וכאבים עזים במקום הפגיעה. הפגיעה פגעה בתפקוד מערכת העצבים ברגל ימין. צילום רנטגן הראה שבר כפול בעצמות שוק רגל ימין, אשר חוזקה בתמיכה חיצונית. הוא שוחרר הביתה ביום 1/11/2003 והומלץ לו להמשיך בטיפול מול מרפאת חוץ אורטופדית. רצ"ב העתק מהדו"ח הרפואי של ביה"ח ומסומן כנספח ה'.

טיפול הרשויות בתלונת התובעים:

20. ביום 10/2/04 פנה המוקד, בשם התובעים, לפרקליטות הצבאית במחוז הדרום בדרישה לפתוח בחקירת מצ"ח. עוד באותו יום נשלחו 4 הודעות על הנוק שנגרם בגין האירוע, לחטיבת תביעות וביטוח במשרד הביטחון. רצ"ב העתק מהפניה הנ"ל ומסומן **כנספח ו'**.

21. ביום 22/2/04 נתקבלה תשובת חטיבת התביעות שבמשרד הביטחון לפניית המוקד הנ"ל, שבה אושרה קבלת ההודעות הנ"ל. העתק תשובת חטיבת התביעות מצ"ב ומסומנת **כנספח ז'**.

22. עד ליום 3/5/2004 לא התקבלה כל תגובה לפניה אל הפרקליטות הצבאית. לאור עובדה זו, שב המוקד ושלה מכתב בו נתבקשה הנמנעת (הפרקליטות) להודיע האם נפתחה חקירה. העתק הפנייה האמורה מצ"ב ומסומן **כנספח ח'**.

23. ביום 16/6/04 הודיע התובע הצבאי, כי התלונה התקבלה והיא נמצאת בבדיקה. העתק מהמכתב הנ"ל מצ"ב ומסומן **כנספח ט'**.

24. ביום 11/8/04 נשלח מכתב תזכורת בעניין אל פרקליטות צבאית פיקוד דרום, בו נתבקש להודיע אם נפתחה חקירה. העתק מכתב התזכורת מצ"ב ומסומן **כנספח י'**. שלוש תזכורות נוספות נשלחו ביום 3/10/04 וביום 22/11/04 וביום 26/12/04, שהעתקים מהם מצ"ב ומסומנים **כנספחים י"א, י"ב, י"ג** בהתאמה.

25. חרף הפניות והתזכורות לא נתקבלה כל תגובה ואו תשובה מצד הפרקליטות. העניין טופל בחוסר סבירות קיצוני והליכי הבדיקה התמשכו זמן כה רב. השתהות זו פוגעת בחקירה ויכולה לסכל את תביעתם של התובעים, לאור העובדה שתקופת ההתיישנות נקבעה לשנתיים.

26. ביום 9/3/05 נאלץ המוקד לפנות בעתירה לבג"ץ שקיבלה את המספר 2369/05, זאת למען מתן צו לפיו יורה בית המשפט העליון לפרקליט הצבאי הראשי לפתוח באופן מיידי בחקירת האירוע. תגובתו של המשיב בעתירה הותקבלה, לאחר מתן ארכה, ביום 19/4/2005. לבסוף נמוקה עתירה זו ללא צו להוצאות בהסכמת הצדדים. סוכם כי ומשיב בעתירה (הפצ"ר) יעביר בהקדם האפשרי את החומר שעליו מבוססת החלטתו שלא לפתוח בחקירה, וכי התובעים יגישו השגה בכוונתו להחלטה שלא לפתוח בחקירה. התובעים-העותרים שמרו לעצמם את הזכות לשוב ולתקוף את החלטת הפצ"ר שלא לפתוח בחקירה.

גישת הנתבעים בנוגע לאירוע והסתירות שבה:

27. גרסת הנתבעים בנוגע לאירוע נשוא התביעה רוויה בסתירות, והיא השתנתה מעת לעת. אחת הגרסאות, של "קצינים בכירים", שנמסרה לעיתונות (הארץ, 19/10/03) גרסה כי הורגה "פעילת חמאס באזור", אשר "השתתפה באופן פעיל בהנחת מטענים". לא זו אף זו, צוין גם כי "זו הפעם הראשונה שאישה השתתפה בפעילות מסוג זו, והכחישו כי מדובר באזרחית חפה מפשע". רצ"ב העתק מההודעה הנ"ל ומסומן **כנספח י"ד'**.

28. גרסה זו אינה מתיישבת ולא מסבירה את העובדה, כי בהודעת דובר צה"ל מתאריך 19/10/03, משום מה, לא היה מקום לציין את "התקדים" הנ"ל ואת עובדת חיסולה של "מששתתפת באופן פעיל בהנחת מטענים". רצ"ב העתק מהודעת דובר צה"ל הנ"ל ומסומנת **בנספח כ"ו**.

29. טתירה נוספת עולה גם כתיאור שסיפקו המשיבים לאירוע, וזאת כפי שעלה בתגובתם לעותרת שהוגשה ע"י הנובעים 2, 7,8 והמוקד. ביום 9/3/2005 הוגשה העתירה הנ"ל, וזאת כדי לקבל צו המורה לפרקליט הצבאי ליתן טעם מדוע לא יפתח בחקירת האירוע דן. על פי גרסתם בתגובה הנ"ל, כוח צבאי זיהה "שני חמושים" שניסו להניח מטען. (רצ"ב העתק מפסקה 9 של התגובה, ומסומן **בנספח ט"ז**). תיאור זה אינו מתיישב עם העובדה כי המנוחה נפגעה כשהיא הייתה בתוך הרכב, וכי בעלה עמד אותה עת בפתח דלת החנייה שליד ביתו. די בעובדת הימצאותה של המנוחה ברכב עת נפצעה כדי לקעקע את גרסתם זו של הנתבעים.

30. חרף הפגיעות וסימני הירי שעל שלד מכוניתם של התובע 2 ושל המנוחה, לא היה אזכור להימצאותו של הרכב הנ"ל באף גרסה של הנתבעים. עובדה זו מעלה תהיות לגבי ההתעלמות מעובדה זו, וזאת לאור המטען הראייתי שיש בה, והיכולת לתמוך בגרסת הנתבעים.

31. עובדות אלו מגבירות את אחריותם של הנתבעים, ומגבירות את נטל הראיה המוטל על כתפיהם, כפי שיתואר להלן, להוכיח כי אכן הועלו גרסאות שאינן משקפות את המציאות ואת האמת.

נטל הראיה:

32. הנתבעים יקדימו ויטענו כי לא הייתה להם ידיעה ו/או היכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות שגרמו לאירוע אשר הביא למותה של המנוחה ולפגיעת הנתבעים, וכי אירוע זה נגרם ע"י נכס ו/או דבר שלנתבעים ו/או מה מהם ו/או מי מטעמם הייתה שליטה מלאה עליהם וכי האירוע מתיישב יותר עם המסקנה כי הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה ההפוכה.

33. על כן, יטענו הנתבעים כי יש להטיל את נטל חובת הראיה ו/או נטל השכנוע על הנתבעים. שיצטרכו להוכיח ו/או להראות כי לא הייתה רשלנות שיחויבו עליה.

34. לחילופי חילופין יטענו הנתבעים, כי **מאחר** והתשתית העובדתית כולה ו/או רובה הנוגעת לעניין אירוע הירי נשוא התביעה דן ו/או הנסיבות המדויקות שגרמו לפגיעת הקלעים במנוחה ובנתבעים האחרים, נמצאת ו/או צריכה להימצא בשליטת ו/או בידיעת ו/או בחזקת הנתבעים ו/או הבאים מטעמם, הישירה ו/או העקיפה, וטרם הועברו במלואם לנתבעים ו/או למי מטעמם, **ומאחר** וממצאי החקירה שבוצעו מטעם הנתבעת בעקבות אירוע הירי שבנדון ובכללם ממצאי חקירת המשטרה הצבאית ו/או גורמים אחרים

הפועלים מטעם הנתבעת מעולם לא בוצעו כראוי וכדין ו/או מעולם לא הושלמו דים ו/או בכל מקרה לא היה בהם כדי להבטיח את מיצוי הליכי החקירה עד תום לשם הבטחת העמדה לדין של כל הגורמים האחראים לעצם התרחשות אירוע הירי לדין, ובכללם החייל ו/או החיילים אשר ירהו במנוחה ובתובעים האחרים, ומאחר שבהתנהגות זו הגדילו הנתבעים, בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמם, את נזקי התובעים, ודי שבשל האמור לעיל יש לראות בנתבעים, בנסיבות המיוחדות של המקרה עסקינן, כמי שגרמו לתובעים בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמה "נזק ראייתי" בכל הקשור להוכחת וביעתם של התובעים כנדרש, על כל המשתמע מכך, לרבות לענין הפיכת "סדר הבאת הראיות" בתיק, כך שהנתבעת תחל בהבאת ראיותיה ותחילה ורק אחר כך התובעים.

אחריות החיילים שלוחי הנתבעת:

35. התובעים יטענו כי האירוע שתואר לעיל אשר הביא למותה של המנוחה ולפציעתם של התובעים האחרים על לא עוול בכפם, והנזקים אשר נגרמו להם בעקבות כך, הינם תוצאה של רשלנותם ו/או פזיזותם ו/או חוסר זהירותם ו/או קלות דעתם ו/או מחדלם ו/או הפרת חובות שבחוק ע"י הנתבעים ו/או שלוחיהם ו/או הפועלים מכוחם ו/או בהנחייתם ו/או בפיקוחם ו/או מטעמם ו/או מי מהם, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. גרימת מוות לאדם ופציעת אחרים על-ידי שימוש בירי בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה;

ב. חריגה מסמכות תוך גרימת חבלה חמורה לגופו ו/או גרימת נזק כבד לבריאותו של אדם אחר;

ג. ירי ללא אבחנה, על בית מגורים וכלי רכב אזרחיים תוך סיכון חיי אדם;

ד. ביצוע ירי מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או מטווח שבו הכדורים גורמים לפגיעה קשה ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או באופן המהווה התנהגות פרועה במקום ציבורי ו/או התנהגות שאינה הולמת;

ה. שימוש בירי באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות השימוש ו/או הפתיחה באש;

ו. ביצוע ירי כאשר לא נשקפת סכנה ממשית ולא הייתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי;

ז. ביצוע ירי שלא למטרה כשרה כלשהי ו/או למטרה פסולה;

ח. ביצוע ירי כלפי אדם שלא היה מעורב אותה עת בשום התקלה בלתי חוקית או התפרעות או ביצוע ירי ללא בדיקה ראויה ו/או ללא שיקול-דעת הולם, באופן שנפגע אדם כאמור;

35. ביצוע ירי ללא כל הצדקה עובדתית ו/או משפטית, תוך הפרת הוראות הדין ו/או החוק ו/או הכללים ו/או היתקנות ו/או אחר הנוגעים בדבר ישירות ו/או בעקיפין, בין היתר בהוראות הפתיחה;

36. ביצוע ירי ברשלנות כלפי אדם אחר, שלגביו יש לוחילים באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהגו, באופן שגרמו לו נזק.

37. ביצוע ירי ללא קבלת היתר מהחייל המוסמך לכך ו/או בניגוד להוראות המחייבות בעניין בנסיבות העניין;

38. התנהגות המנוגדת להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד להוראות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור ולהגן על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגם של התובעים;

39. החיילים לא פעלו כפי שחייל סביר היה עושה, בנסיבות העניין, כדי למנוע את אירוע הירי;

40. הפרת אמונים שגרמה חבלה של ממש לאדם;

41. תקיפה ו/או גרימת חבלה ופציעה בכוונה מחמירה שלא כדין;

42. פגיעה בזכויותיהם וחוקתיות של התובעים המעוגנות בחוק יסוד: כבוד-האדם וחירותו, והיווצרותה של "עוולה חוקתית";

43. התובעים אינם יודעים את זהותו ו/או שמו של החייל ו/או החיילים אשר ביצעו את המעשה ו/או המחדל שבעקבותיו הם ניזוקו, כולם ביחד ו/או כל אחד מהם לחוד, ועל התובעים מוטלת החובה לגלותם ביחד עם כל המסמכים, הדו"חות, הפרטים, החקירות, הצילומים, והנתונים הנוגעים לאירוע נשוא התביעה. התובעים מתבקשים כ"כ לגלות את כל רישומי פעולות השטח של כוחות הביטחון ביום האירוע. לאור האמור לעיל, התובעים שומרים לעצמם את הזכות להעלות טענות נוספות ו/או משלימות ו/או מצטברות ו/או חלופיות עם הגשת המסמכים הנוגעים באירוע נשוא התביעה על-ידי התובעים.

אחריות הנתבעים:

37. הנתבעים אחראים לרשלנות החיילים שביצעו את הירי וזאת בהיותם עובדים שלהם ו/או שלוחיהם ו/או הפועלים מטעמם ו/או בפקוחם ו/או בהנחייתם ו/או באחריותם ו/או בשליטתם.

38. הנתבעים אחראים למאורע ולנזקיו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או פזיזות ו/או קלות דעת ו/או הפרת חובה חקוקה שלהם ו/או של שלוחיהם ו/או של מי מטעמם

המחובטאים במעשים ו/או במחזלים הבאים הנתענים בהשלמה ו/או במצטבר ו/או לחילופין:

- א. לא פיקחו ו/או לא פיקחו כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל בשטחים באופן כללי ו/או באזור ו/או במקום האירוע בפרט.
- ב. לא מילאו את חובותיהם ו/או את ייעודיהם על פי הדין לדאוג לביטחון ונושבי האזור והתובעים בכללם.
- ג. לא צפו, למרות שהיו אמורים לצפות, את האירוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לאירוע והף על פי כן לא עשו כלום ו/או לא עשו מספיק למניעת האירוע ו/או למניעת הנוק ו/או להקטנתו.
- ד. הפנו לטיפול במאורע כוח בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.
- ה. לא דאגו להבחיר לחיילים את הוראות הפתיחה באש.
- ו. לא דאגו להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות הפתיחה באש ו/או פיקחו והדריכו שלא כראוי את הוראות פתיחה באש ו/או לא נתנו הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאו כי אנשים המסורים להדרכתם, ובמיוחד החיילים שביצעו את הירי, ידעו אותן או ישמרו עליהן.
- ז. לא עשו את כל שביכולתם ו/או כל שהיה עליהם לעשות ו/או כל שנכון ו/או זרוע היה לעשות כדי למנוע את המאורע ונוקיו ו/או פעלו בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמו לב ו/או לא השגיחו על האנשים המסורים לאחריותם.
- ח. פעלו לא כפי שגורם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום והעניין והמקרה כדי למנוע את קרות המאורע.
- ט. נהגו בניגוד לכללי הבטיחות והפרו חובה שבחוק.
- י. פעלו ברשלנות בכך שהתירו לחיילים שביצעו את הירי לירות שלא כדין.
- יא. פעלו ברשלנות בכך שהתירו לחיילים שהשתמשו בכדורים להשתמש בהם שלא כדין.

תקן 2020: עקב פגיעתו באירוע:

39. התובע 2 נפגע באירוע כאמור. בגופו אובחנו סימני ירי בזרוע השמאלית, יחד עם נפיחות, ובנוסף פציעה בלסת ימין. קיים שבר בזרוע השמאלית, ורסיסים של מתכת חדר לבית החזה. לתובע 2 נגרמו נזקים כבדים, עקב היותו המפרנס היחיד של משפחתו וילדיו. הפגיעה פגעה ביכולתו לחזור לעבודתו, ובכשורו להשתכר.

40. עקב ובגין האירוע, עבר התובע סדרה ארוכה של טיפולים ובדיקות רפואיות, והוא צפוי להמשיך את הטיפולים גם בעתיד. על כן, הוא שומר לעצמו את הזכות להגיש בקשה לבית המשפט הנכבד למינוי מומחה רפואי מוסכם, או להגיש חוות דעת רפואית מטעמו ולהעלות טענות נוספות ביחס לנזקים אשר נגרמו לו כתוצאה מהאירוע נשוא תביעה דין.
41. נזקי של התובע 2 עקב פגיעתו באירוע הינם כדלקמן:

א. נזק מיוחד:

טיפולים רפואיים בעבר	80,000 ₪.
הפסד השתכרות בעבר	100,000 ₪
הוצאות נלוות ונסיעות בעבר	20,000 ₪.
עזרת הזולת בעבר	<u>30,000 ₪.</u>
סה"כ	230,000 ₪.

ב. נזק כללי:

1. כאב וסבל
2. הפסד השתכרות בעתיד
3. עזרת הזולת בעתיד
4. טיפולים רפואיים בעתיד
5. הוצאות נלוות ונסיעות בעתיד

נזקי התובעים 1-6 עקב מות המנוחה:

42. ערב האירוע הייתה המנוחה אישה בריאה בגופה ובנפשה. כתוצאה מהאירוע השאירה המנוחה משפחה אומללה ללא אמה.

43. התובע מסי 1, עיזבון המנוח, זכאי לפיצוי בגין אובדן השתכרות ו/או אובדן כושר השתכרות בשנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייה של המנוחה ובגין הוצאות קבורה ואבל.

44. התובע מסי 2 הינו בן זוגה של המנוחה, והיה תלוי בעזרתה בביצוע המטלות השונות של משק הבית, והוא נהנה מ"שירותי האישה" שנתנה המנוחה. כתוצאה ממות המנוחה איבד התובע שירותי אישה על כל המשתמע מכך. בנוסף, נגרם לו הפסד בהיותו יורש של המנוחה וזאת בגין השנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייה של המנוחה ובגין הוצאות קבורה ואבל.

45. התובעים 3-6 הינם בנייה של המנוחה שאחד מהם היה פעוט עת התרחשות האירוע, והם היו תלויים לחלוטין במנוחה מחמת גילם. לתובעים אלה, נגרם נזק בשל הפסד שירותי

אימא, ובהיותם גם יורשיה של המנוחה, וזאת בגין השנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייה של המנוחה, ובגין הוצאות קבורה ואבל.

46. ואלה הנזקים שנגרמו ויגרמו לתובעים 1-6 כתוצאה מן האירוע ושאת הטבתם זכאים הם לתבוע, והם תובעים, מן הנתבעים:

א. נזקים מיוחדים:

הוצאות קבורה, מצבה, אבל ונסיעות המשפחה בעת האירוע	20,000 ₪.
אובדן שירותי אישה ואימא	96,000 ₪.
הפסד תמיכה בעבר	60,000 ₪.
סה"כ: 176,000 ₪.	

ב. נזקים כלליים:

1. פיצוי בגין כאב וסבל
2. הפסד תמיכה בעתיד
3. הפסד השתכרות והפסד כושר השתכרות בשנים האבודות
4. הפסד בגין קיצור תוחלת חיים
5. הפסד שירותי אישה ואימא

ג. נזק התובע 7:

47. התובע 7 סבל מפצעי כניסת קליע ונמצאו רסיסים בצד הימני האחורי של הבטן ורסיס בכליה הימנית. לאחר שחזרו מבית החולים הוא נשאר מרותק למיטת חוליו לתקופה של מספר חודשים. במהלך תקופה זו הוא המשיך לקבל את הטיפולים הדרושים במרפאות חוץ. תובע זה שומר על זכותו להגיש בקשה לבית המשפט הנכבד למינוי מומחה רפואי מוסכם, או על הגשת חוות דעת רפואית מטעמו.

48. כתוצאה מהאירוע ומהפגיעה הקשה, נגרם לתובע זה נזק בלתי הפיך והוא ממשיך, וככל הנראה, ימשיך לסבול מכאבים עזים בצוואר ובבטן בעקבות פגיעת הקליעים באזניו הפנימיים. לאור הכאבים העזים בצווארו ולאור המוגבלויות שנוצרו בעקבות קריעת השרירים באותו אזור של הפגיעה, הוא אינו מסוגל לבצע עבודות כפי שעשה קודם לאירוע, והוא נאלץ להיעזר בבני משפחה בחיי היומיום.

49. להלן פירוט הנזקים אשר נגרמו לתובע 7:

א. נזק מיוחד:

80,000 ₪.	טיפולים רפואיים בעבר
20,000 ₪.	הוצאות נלוות ונסיעות בעבר
120,000 ₪	הפסד השתכרות בעבר
<u>30,000 ₪.</u>	עזרת הזולת בעבר
סה"כ 130,000 ₪.	

ב. נזק כללי:

1. כאב וסבל
2. הפסד השתכרות בעתיד
3. עזרת הזולת בעתיד
4. טיפולים רפואיים בעתיד
5. הוצאות נלוות ונסיעות בעתיד
6. הפסד תנאים סוציאליים

נזקי התובע 8:

50. כאמור לעיל, התובע פונה ממקום האירוע לבית החולים ברפיח ומשם לביה"ח האירופאי בעזה, כשהוא סובל מפצע כניסה ויציאה של קליע בשוק רגל ימין, נפיחות וכאבים עזים. הפגיעה פגעה בתפקוד מערכת העצבים ברגל ימין. צילום רנטגן הראה שבר כפול בעצמות שוק רגל ימין, אשר חוזקתה בתמיכה חיצונית. התובע שוחרר מבית החולים כשהוא סובל מכאבים עזים ומגבלות קשה ביכולת התנועה, עם המלצה להמשך טיפול במרפאות חוץ של בית החולים.

51. בעקבות האירוע, סבל הנזיל מהגבלה משמעותית בתנועות רגל ימין, והוא נאלץ להימנע מביצוע פעולות ותנועות ברגל זו. יוער, כי כתוצאה מהגבלה זו, נאלץ התובע 8 להיעזר בבני משפחתו בביצוע מטרות שעובר לאירוע בצע ללא כל קושי.

52. כתוצאה מהאירוע ומהפגיעה ממשך התובע 8 לסבול ממגבלות בתנועות הרגל ומכאבים בעת השימוש בה. תובע זה שומר על זכותו להגיש בקשה לבית המשפט הנכבד למינוי מומחה רפואי מוסכם, או על הגשת חוות דעת רפואית מטעמו.

53. עובר לאירוע היה התובע 8 גבר בריא בגופו ובנפשו. הוא עבד ופרנס את משפחתו בכבוד. כתוצאה מהאירוע הוא הפך לאדם מוגבל בתנועות הרגל המתקשה לחזור לעבודתו ולפרנס את משפחתו כפי שעשה עד כה.

54. להלן פירוט הנזקים אשר נגרמו לתובע 8:

א. נזק מיוחד:

30,000 ₪.
10,000 ₪.
30,000 ₪.
120,000 ש"ח
סה"כ 190,000 ₪.

טיפולים רפואיים בעבר
הוצאות נלוות ונסיעות בעבר
עזרת הזולת בעבר
הפסד השתכרות

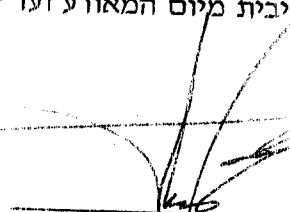
ג. נזק כללי:

1. כאב וסבל
2. הפסד השתכרות בעתיד
3. עזרת הזולת בעתיד
4. טיפולים רפואיים בעתיד
5. הוצאות נלוות ונסיעות בעתיד
6. הפסד תנאים סוציאליים

55. לבית המשפט הנכבד הטמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה דין, בהתחשב בגובה סכום התביעה וכן המקום שבשלו אירע המעשה ו/או המחדל ו/או גרימת הנזק.

56. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדון ולחייבם לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט לעיל, וכן לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות משפט, שכר טרחת עו"ד ומע"מ כדון והכול בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום המאורע ועד ליום התשלום בפועל.

57. ירושלים, היום 16 בנובמבר אוקטובר 2005.

מוחמד זחלה ושות'
ב"כ התובעים